

De extra utbildningsanslagen kommer att finansieras med gällande belopp under avdelning A-7 (utgifter för stödpersonal och decentraliserade administrativa utgifter). De anslag som begärts för avdelning A-7 i 2001 års preliminära budgetförslag har fastställts på samma nominella nivå som godkändes i budgeten för år 2000.

Vid föreslagen nivå på 7,5 miljoner euro kommer anslagen för personalutbildning fortfarande bara att uppgå till cirka 0,05 % av den totala personalkostnaden. Detta är en kontrast till anslagen för medlemsstaternas förvaltningar som normalt är mycket högre.

Allt eftersom reformen fortsätter och detaljförslag för nödvändiga förbättringar av personalpolitiken läggs fram för diskussion senare i år, är det rimligt att fråga sig om utbildningsanslagen bör ökas, som en investering i förbättrad effektivitet och arbetsledning. All analys av en sådan utveckling kommer naturligtvis att föreläggas parlamentet för betänkande.

(2001/C 81 E/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1350/00
från Jean-Louis Bernié (EDD) till rådet

(3 maj 2000)

Ämne: Kommissionens ifrågasättande av "anställningspresumtionen" för scenartister (artikel L 762-1 i franska arbetslagen)

Frankrike hotas att ställas inför EG-domstolen för att ha vägrat upphäva den "anställningspresumtion" för utländska artister som stadgas i artikel L 762-1 i den franska arbetslagen.

1. Är detta inte en överdriven åtgärd, med hänsyn till att franska artister skulle missgynnas i sitt eget land om endast de skulle omfattas av artikeln?
2. De som anställer utländska artister skulle nämligen inte längre behöva betala sociala avgifter medan de skulle behöva betala dem vid anställning av franska artister.
3. Denna harmonisering nedåt kommer att vara till förfång för franska artister. Skulle det inte innebära att dödsdomen avkunnades över denna specifikt franska status som gör det möjligt för artister att ha en av de bästa sociala skydden i Europa?

Svar

(29 september 2000)

I enlighet med artikel 211 i EG-fördraget skall kommissionen övervaka tillämpningen av bestämmelserna i detta fördrag samt de bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av fördraget. Kommissionen har därför inte möjlighet att kommentera genomförandet av bestämmelser i gemenskapslagstiftningen i medlemsstaterna, och i ännu högre grad gäller detta när genomförandet har tagits upp eller snart kommer att tas upp inför Europeiska gemenskapernas domstol.

(2001/C 81 E/034)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1356/00
från Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) till kommissionen

(4 maj 2000)

Ämne: Ändring av det särskilda produktionsstödet för torkad frukt

Förbundet för småjordbrukare och boskapsuppfödare i Málaga i Spanien har uttryckt sin oro över att produktionen av torkad frukt på kort sikt kommer att upphöra, eftersom kommissionen beslutat att byta ut det stödsystem som hittills gällt mot ett annat. Producenterna fruktar att det kan innebära slutet för denna bransch, som försörjer 200 000 familjer. Endast i Málaga-provinsen skulle mer än 15 000 producenter beröras om stöden upphörde.

För småjordbrukarnas förbund är det enda alternativet, om man vill att branschen skall överleva, att införa ett särskilt stödsystem för produktion av torkad frukt, inom de budgetkalkyler som gjorts i den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker. Denna begäran har redan presenterats av frukt- och grönsaksproducenternas organisation.

Kan kommissionen säga hur den skulle kunna skingra de berörda jordbrukarnas rädsla för de kommande ändringarna i det stödsystem som hittills gällt inom denna bransch?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 juni 2000)

Den särskilda stödordningen för nötter under rubriken Ila i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾ infördes 1989 med syftet att öka produktiviteten och konkurrenskraften i odlingen av nötter. Det huvudsakliga elementet i denna ordning var förbättringsplanen, genom vilken en producentorganisation kan få ekonomiskt stöd under maximalt 10 år.

Stödordningen har inte ändrats. Stödet har alltid haft till syfte att vara temporärt och gradvis avtagande, med målsättningen att flytta över det ekonomiska ansvaret på odlarna.

Det finns ytterligare stöd till nöttektorn, som kan fås för nötter och johannesbrödträdsfrukter, liksom för alla andra produkter inom frukt och grönsakssektorn, genom driftsordningen i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽²⁾, som ger ekonomiskt stöd till alla frukter och grönsaker som saluförs genom producentorganisationer.

⁽¹⁾ EGT L 118, 20.5.1972.

⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996.

(2001/C 81 E/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1357/00

från Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) till kommissionen

(4 maj 2000)

Ämne: Skiljedom från Europeiska unionen i tvisten om ursprungsbenämningarna Jerez och Montilla

Marknadsföringsstrategierna för viner av märkena Jerez och Montilla har i Förenade kungariket orsakat en tvist mellan de båda spanska ursprungsbenämningarna som förmodligen kommer att lösas vid domstol.

Med avseende på sådana fall undrar gemenskapens jordbrukare om sådana meningsskiljaktigheter kan lösas genom skiljedom som skulle kunna begäras för att lösa liknande tvister genom konkreta förfaranden som kan genomföras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Kan kommissionen uppge om den gemensamma jordbrukspolitiken har eller skulle kunna ha skiljeförfaranden som kan bidra till att lösa meningsskiljaktigheter mellan jordbrukare inom gemenskapen, från samma eller olika medlemsstater, och därigenom göra det möjligt att undvika att föra tvisterna till domstol?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 juni 2000)

Kommissionen har inte tillgång till aktuell information i det ärende som tas upp av parlamentsledamoten och som rör tvisten mellan ursprungsbenämningarna Montilla-Moriles och Jerez-Xeres-Sherry, vilken orsakats av dessas marknadsföringsstrategier i Förenade kungariket.